

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**LEGVM PON||TIFICIARVM GRE-||gorij noni, seu
Decretalium pentateu-||chus**

Mesnart, Martin

Parisiis, 1555

iiii. De clericis non residentibus in ecclesia vel præbendo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63486](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63486)

thum ordinatus sit clericus, si vxorem legitimã duxerit, & inter eos inde scandalum generari poterit, inuitus tōsurã deferre, dum ne quod beneficium ecclesiasticum percipiat, cuius ratione clericalẽ tonsuram deferre teneatur, ne cogitor.

Fortiori ratione qui in minori ætate constitutus tonsuram tantum seu corollam clericalem adsumpserit, post miles factus habitum clericalem ferre ne cogitor. 10. Vt cōsultationi.

Qui prima tonsura accepta publicè vxores duxint, quamuis tonsuram deferant clericalem, eamve dimissam reassumant, iusticias, quas vocant, principi debitas, & seruitia seu obsequia consueta rectè exiguntur. 9. Ex par te.

De clericis non residentibus in ecclesia vel prabendo. Tit. 4.

OMnino qui clerici ecclesias, præbendãve sibi concessa sine iusta & necessaria causa, maxumè sine episcopi consensu deseruerint, ni postquam congruo tempore expectati fuerint ad eas redibunt, iustove impedimento detentur, his iustè priuantur. 10. Inter quatuor.

Itaque episcopo clericos in ecclesiis iurisdictionis suæ beneficia quæ residentiam exigent indeptos, si ad alterius dioccesim absque illius licentia morandi causa transibunt, neque moniti redibunt, nisi rationabilem excusationem ostendent, beneficiis spoliare liceto. 17. Clericos.

Si qui eorum se fraudulenter absentabunt, nec ad eos citatio peruenire possit: episcopus in ecclesiis eorum trinæ citationis edictum publicari facito. si nec sic obedient, & ultra sex menses

De cler. non resid. in eccl. vel præ.

ecclesias deseruerint: his spoliantor, vel eosdem episcopus per suspensionis & excommunicationis sententiam ad suam obedientiam venire compellito. Si nec eorum malicia emollietur: à spiritualium administratione remouentor. quibus præerunt ecclesiis de personis idoneis prouidetur. degradationis tantum sententia in eos, vt misericordiae locus relinquatur, facile ne profertor.

2. *Ex gestis.*

Quid quod & Cardinalis qui parochiam suam per annos quinque exempli gratia deseruerit, & in alienis demorabitur, canonicè deponitor.

8. *Ex parte.*

A Equè si decani sui præsentiam ecclesia diu habere nequiuert, nec scribto vocatus ad officium suum exercendum ueniet: eiusdem ecclesiae canonicis alium elegendi facultas esto.

9. *Qualiter.*

Episcopus quoque vel Archiepiscopus si temeritate propria ecclesiam reliquerit, nec iam diu exspectat⁹ repedauerit per literas canonicorum suorum reuocatus: his elegendae personae idoneae potestas esto.

1. *Non liceat.*

Sed nec episcopus de ciuitate sua ad aliam transito, si faxit: quasi maiorem pro minori ciuitate ambierit, manifestè præsumpta causa esto.

7. *Decretum.*

Canonicis autè, donec in eius seruitio fuerint, nihil quod de communitatis beneficio debetur, nisi victualia erunt quae absentibus exhiberi non consuerint, subtrahitor, auferitor.

15. *Ad audientiam.*

Duo enim omnino canonici, quandiu cum episcopo pro eius & ipsius ecclesiae seruitio commorabuntur, pro presentibus habentor, fructus præbendorum suorum integrè percipiunt. Et si

contraria ecclesiæ cōstitutio erit quæ nec hos inter alios exceperit: nihil ollis officito.

Sic & qui summi pont. familiares erunt, & ^{14. Cum dilectus.} circa ipsum & in eius seruitio commorātes obsequiales se vniuersis præbebunt, licet aduersus absentes contraria cōstitutio in ecclesia, in qua beneficium obtinebunt, facta erit, præbendi sui fructus recipiunt.

Sed & qui de faciunda residentia iuramentum ^{13. Ex parte. 17.} præstiterit, quandiu se non in fraudem absentia beneficio sui iura fideliter persequetur, ex hoc residens habetor, periurium ne incurrito.

Si quæ tamen ecclesia seruatoribus, vt ita dicam, eius absentibus fere ministris destituta erit: ^{16. Cum ad hoc.} neque apostolicæ indulgētiae, nec episcoporum licentia clericis eius suffragantor, absentes canonici, & quos vocant, assilii nihilominus ad residendum in ea reuocantor. ni veniēt: episcopus de beneficiis eorū, dū absentes erunt, ipsi ecclesiæ congruè deseruiri facito. quod ex eorū beneficiis supererit in ecclesiæ vtilitatē conuertitor.

Sed & quibus licentia hæc concessa erit, ^{12. Tue.} indultūque studiorum gratia vt in absentia sua præbendorum suorum fructus recipiant, hi que ad villas castellave, in queis nullum minūve competens exercitium studiorum fiet, se transferent, his huiusmodi indulgētia ne competit.

Hæc vt seruentur, nemo alienum clericū ^{5. Fraternitati.} abque commendaticis episcopi sui literis, aut nisi pro eo ab apo. sede mandatum habebit, recipito.

Item nemo diuersas dignitates ecclesiasticas, ^{3. Quia nonnulli.} plurēsvē parochiales ecclesias accipito, plu-

De præbend. & dignit.

riúmve stipendia sibi vindicato. Cùm ecclesia ministeriúmve ecclesiasticum committi debet, talis persona, quæ residere in loco, eiusque curam per seipsam exercere valeat, quæritor. Si secus factum erit: qui id recepit id amittito, qui duit largiendi potestate priuator.

4. *Relatū* Sed & qui ad ecclesias præsentabuntur huiusmodi sunt, alioqui ne admittuntur. Si hoc se posse adfirmassint, & post admissi contradicenti de prælatorum suorum licentia studiorum literarum ergo, aut pro aliis honestis causis eos abesse contingeret, amouentur. adpellationis obstaculum, si contra decretum huiusmodi eiusve intentionē interiecta erit, nihil his patrocinator.

6. *Cōuente.* Sed & qui sufficientia ecclesiastica beneficia habebunt, quive ecclesiæ non deseruent, alios in eisdem ne molestanto, inquietanto.

De Præbendis & dignitatibus. Tit. 5.

ET quia de qualitate beneficiariorum ecclesiæ mox sermo incidit, ac iam de eorum stipendiis, id est præbendis, dicturi sumus, idcirco cæteræ quoque eorum qualitates absoluuntur. in omni enim tractatu primū de personis agitor.

29. *Grave* Ecclesiarum ergo prælati viros idoneos ad ecclesiastica beneficia promouento. his morum honestas, & literarū scientia suffragantur. hi deo optumo maximo & ecclesiis famulātor. de hoc quotannis in prouinciali concilio diligēter auquiritor. si quis post primam & secundam correctionem repertus erit culpabilis: à beneficiis